

پگزیت آمریکایی هیاهو برای هیچ!

ارزیابی نتایج پافشاری ترامپ
بر تغییر تعرفه‌های پستی

- ◎ تغییرات در راهند...
- ◎ بهای سرسختی!
- ◎ تغییر به شیوه ترامپ ...

postenovin.ir

ماهنامه پایگاه تحلیلی پست نوین
شماره دوم | آذر ۱۳۹۸

درباره این پرونده

بعد از مدت‌ها جدال بر سر تغییر تعرفه‌های پستی، سرانجام آمریکا توانست اعضای اتحادیه جهانی پست را به عقب نشینی وادار کند و اجازه دهد تا تعرفه کالاهای پستی وارداتی به آمریکا، با تغییراتی نسبت به گذشته روبه‌رو شود. گرچه که هنوز از این تغییرات و اثرات آن خبری نیست و پیش زمینه‌های آن در حال مطالعه و بررسی است، اما چنین به نظر می‌رسد که شرکت‌های خرده‌فروشی آنلاین چینی مثل علی بابا، بیشترین زیان را از این تغییرات خواهند دید. در این پرونده در باره دلایل ترامپ برای پافشاری بر تغییر تعرفه‌ها و برخی اثرات احتمالی آن، اطلاعاتی ارائه شده است.

گذریت آمریکایی
هیاهو برای هیچ!

۳

تغییرات در راهند...

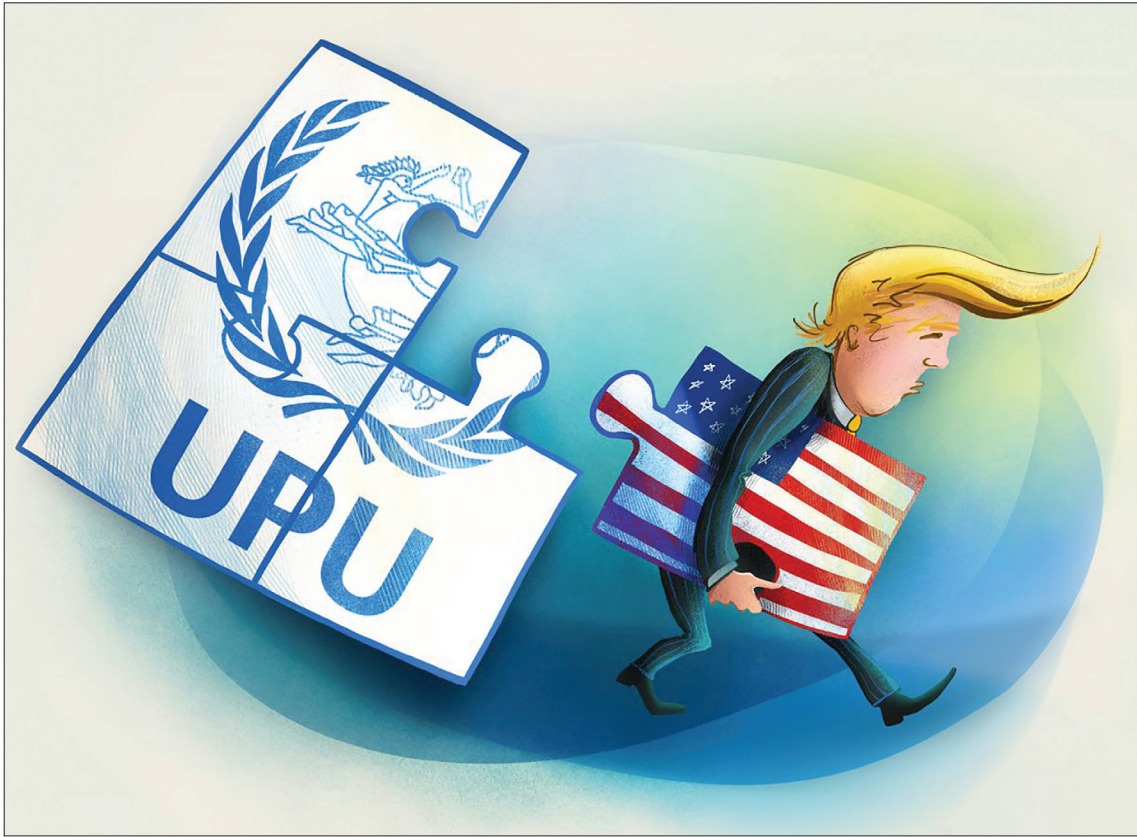
۸

بهای سرسختی!

۱۱

تغییر به شیوه ترامپ ...

۱۶

پگزیت آمریکایی، هیاهو برای هیچ!

پیتر ناوارو، مشاور کاخ سفید در حوزه تجارت، توانست در اجلاس فوق العاده اتحادیه جهانی پست که سپتامبر سال ۲۰۱۹ در ژنو برگزار شد، حرف ایالات متحده در مورد لزوم اصلاح تعرفه‌های پستی را به کرسی بنشاند.

دولت ترامپ با کسب این موفقیت در نشست فوق العاده اتحادیه جهانی پست، یک پیروزی چشم‌گیر را در یک نبرد قدیمی به دست آورد؛ نبردی که در روزهای اوج پایداری و عملکرد روان، سیستم پست بین‌المللی را تهدید می‌کرد و حالا نیز که خاتمه یافته است، می‌تواند به افزایش چشمگیر هزینه‌های پستی برای مصرف‌کنندگان نهایی، در سراسر جهان منجر شود.

فارین پالیسی در این گزارش در باره دلایل پافشاری ترامپ بر تغییر تعرفه‌های پستی آمریکا، توضیح می‌دهد. از نظر نویسنده این گزارش، دلایل زیادی از جمله حمایت از مشاغل خرد و متوسط آمریکایی در این پافشاری موثر بوده است. گزارشگر اما، ناچار است در خاتمه این گزارش بیافزاید که اثر مالی مستقیم چنین تغییری بر USPS چنان ناچیز بوده است که کمیته منتخب ترامپ، حتی حاضر نشده آن را در گزارش‌های خود لحاظ کند!

کشورهایی مثل چین که در زمان تصویب این تعرفه‌ها، مناطقی در حال توسعه محسوب می‌شدند؛ امروزه به کشورهای ثروتمند و توسعه یافته بدل شده‌اند، اما هنوز از سوبسیدهای تعرفه‌ای استفاده می‌کنند که بر اساس شرایط و موقعیت آنها در سال ۱۹۶۹، وضع شده است.

توافق لحظه آخری!

بعد از یک مارا تن دیپلماسی دو روزه، اجلاس اتحادیه جهانی پست در ژنو، به یک توافق غیر قابل انتظار رسید. توافقی که موجب باقی ماندن ایالات متحده در این اتحادیه شد.

UPU با قدمتی بالغ بر ۱۴۰ سال، یکی از سنگ بناهای اصلی روند جهانی سازی بوده است؛ اما دولت ترامپ، معتقد بود که قوانین حاکم بر تعرفه پست بین‌المللی، زمین بازی میان اپراتورهای پستی در کشورهای گوناگون را به صورتی ناعادلانه در آورده است و به بازیگران پستی برخی از کشورها، امتیاز ویژه‌ای می‌دهد. بر این اساس، آمریکا از یک سال پیش به طور رسمی به مقامات ارشد این اتحادیه اعلام کرد که اگر درخواست‌های ایالات متحده در مورد اصلاح ساختار تعرفه پستی مورد توجه قرار نگیرد، این اتحادیه را ترک خواهد کرد.

موضع گیری دولت آمریکا در مورد لزوم بازنگری اساسی در ساختار تعرفه‌های پستی، نمونه‌ای از باور و نگرش ترامپ و طیفی از مقامات ارشد دولت اوست که معتقدند، بسیاری از کشورها در روند جهانی شدن و به اسم آزادسازی تجارت در حال سوءاستفاده از ایالات متحده هستند و در میان این سوءاستفاده کنندگان، به طور مشخص، چین، دومین اقتصاد بزرگ جهان و اصلی ترین رقیب آمریکا، از این مناسبات ناعادلانه برای تصرف بازار ایالات متحده و علیه تولید کنندگان و کارگران آمریکایی، استفاده می‌کند.

در واقع دعوای دولت ترامپ در مورد تعرفه خدمات بین‌المللی با اتحادیه جهانی پست را باید به عنوان بخشی از روند جنگ تجاری چین و آمریکا دید که پایه‌های تجارت آزاد جهانی را تهدید می‌کند. واقعیت این است که تهدید دولت آمریکا برای خارج شدن از UPU، در برابر رفتارهای خصمانه و بعضاً عجیب و غریب این کشور در توافق با سازمان‌های مهمی مانند سازمان ملل متحد یا ناتو، چندان شگفت آور به نظر نمی‌رسد.

ترامپ چه می‌خواهد؟

شکایت و اعتراض مسئولان دولت ترامپ در این مورد، بسیار ساده و واضح بود: «قوانین و مقررات حاکم بر شبکه بین‌المللی پست و همچنین ساختاری که برای تعرفه‌های این حوزه در نظر گرفته شده است، بسیار قدیمی و در شرایط کنونی غیر منصفانه بوده و نیازمند یک تجدید نظر اساسی است.»

کشورهایی مثل چین که در زمان تصویب این تعرفه‌ها، کشورهایی در حال توسعه محسوب می‌شدند؛ امروزه به کشورهای ثروتمند و توسعه یافته بدل شده‌اند، اما هنوز از سوبسیدهای تعرفه‌ای استفاده می‌کنند که بر اساس شرایط و موقعیت آن‌ها، در سال ۱۹۶۹ وضع شده است. موضوع وقتی حادتر می‌شود که در نظر بگیریم که در عصر تجارت الکترونیکی و در حالی که اصل کارکرد پست، انتقال محصولات فروخته شده در سیستم‌های تجارت الکترونیکی است، این سوبسید، فقط سوبسید یک شبکه پستی به یک شبکه پستی دیگر نیست؛ بلکه،

در واقع سوبسیدی است که تولید کنندگان کشورهای چین، از شبکه پستی کشورهای مقصد، همچون ایالات متحده، دریافت می‌کنند تا به واسطه آن وارد یک رقابت ناعادلانه با تولید کنندگان و فروشندگان کالا در کشور مقصد شوند. گرچه ایالات متحده یکی از بزرگ‌ترین زیان‌ها را در این زمینه می‌بیند؛ اما، این کشور تنها شاکی این وضعیت نیست و برای مثال، پیش از این، کشورهایی همچون دانمارک هم همین شکایت را مطرح کرده بودند.

پیتر ناوارو، مشاور تجارت کاخ سفید در اجلاس اتحادیه جهانی پست در ژنو چنین استدلال کرد که سیستم فعلی تعرفه‌های پستی، نه تنها سالانه

خبرگان صنعت پست نیز پیش بینی می‌کنند که با اعمال این تغییرات، بیشتر دریافت کنندگان بسته‌ها و نامه‌های بین‌المللی در غالب نقاط جهان، هزینه بیشتری را خواهند پرداخت.

صدها میلیون دلار هزینه روی دست شبکه پستی و در نتیجه مردم آمریکا می‌گذارد؛ بلکه همزمان، به قیمت از دست رفتن هزاران شغل برای جامعه آمریکا تمام می‌شود. مشاغلی در حوزه تولید و فروش نیز به واسطه با سوبسید نا عادلانه‌ای که تولیدکننده‌ها و فروشندگان چینی از مردم آمریکا می‌گیرند، قادر به ادامه رقابت نیستند.

برندگان تغییر چه کسانی هستند؟

پنجه در پنجه شدن با نظام پستی جهانی، درست مانند درگیر شدن با نظم موجود بر تجارت جهانی، عزم و اراده ترامپ را به چالش می‌کشد و او را تحت

**UNITED STATES
POSTAL SERVICE**

WARNING
Master with penalty for theft or misuse
of postal property. U.S. 39 USC 3625 and 3
9 USC 102 (a)(2)(B) (1997).

به مرسولات وارداتی از کشورهای توسعه یافته و کشورهای در حال توسعه نیز، به سرعت محو می شود. پل استدلر یک خبره صنعت حمل و لجستیک، در انستیتو لگزینگتون، عملکرد تیم و دولت ترامپ در روند اصلاح تعرفه های پستی را شایسته ستایش می داند: «این مذاکرات را می توان نمونه ای از تعقیب یک هدف و استراتژی مشخص و تلاش برای ساختن اتحادیهایی برای پیشبرد کار و ارائه استدلال قوی و منطقی در دفاع و حمایت از مقصود نهایی برشمرد. حاصل چنین رویکردی، یک دستاورد روشن و

فشار قرار می داد. ناوارو می گوید: «دولت اوپاما برای دریافتن با این قانون کهنه، زیادی نرم و اهل ملاحظه بود. البته تغییر در چنین ساختاری به کندی اتفاق می افتد، آن هم وقتی از سازمانی با بیش از ۱۹۰ کشور عضو حرف می زنیم، که هر کدام هم یک رای دارند.»

دقیقاً این جاست که دیپلماسی بولدوزری دونالد ترامپ، پاداش بیش از یک سال و نیم تلاش بی وقفه اش را می گیرد. در اجلاس فوق العاده اتحادیه جهانی پست، توافقی به دست آمد که بر اساس آن، بیش تر کشورهای جمله ایالات متحده آمریکا، اجازه خواهند داشت تا نرخ ارائه خدمات در مورد بسته ها و نامه های پستی بین المللی را، به نسبت وضعیت فعلی، به شدت افزایش دهند. در شرایط ایجاد شده ذیل توافق جدید، در عمل، تفاوت نرخ ارائه خدمات پستی

Post-e Novin

پرونده جدال آمریکا و UPU
بر سر تعرفه ها

مشاور تجارت کاخ سفید در اجلاس اتحادیه جهانی پست در ژنو چنین استدلال کرد که سیستم فعلی تعرفه‌های پستی، نه تنها سالانه صدها میلیون دلار هزینه روی دست شبکه پستی و در نتیجه مردم آمریکا می‌گذارد؛ بلکه هم‌زمان، به قیمت از دست رفتن هزاران شغل برای جامعه آمریکا تمام می‌شود.

سرویس پستی ایالات متحده، عدم به‌روزرسانی تعرفه‌ها در طول پنج سال قبل از آن، زبانی در حدود ۳۰۰ میلیون دلار، به سیستم پستی آمریکا وارد ساخته بود؛ اما، پیتر ناوارو در اجلاس وین مدعی شد این رقم در سال جاری (۲۰۱۹)، با توجه به افزایش چشم‌گیر حجم تجارت الکترونیکی و رشد بسیار زیاد تعداد بسته‌های پستی مرتبط با این حوزه، که عمدتاً از چین به مقصد آمریکا ارسال می‌شوند، به حدود سالانه ۳۰۰ میلیون دلار رسیده است.

البته در نهایت، سهم پست بین‌الملل در ساختار درآمد سرویس پستی آمریکا، آن‌قدر ناچیز است (و به تبع آن، در حجم زبانی که شبکه پستی به صورت سالانه متحمل آن می‌شود، آن‌قدر کوچک است) که کار گروه ویژه‌ای که دولت برای رسیدگی به بحران مالی پست آمریکا، تشکیل داده است، حتی لازم ندانسته به این رقم به عنوان یکی از عوامل زیان‌دهی سرویس پست ایالات متحده، در آخرین گزارش خود اشاره کند.

مشخص است که بر منافع ملی اثر مثبتی می‌گذارد.» یک فایده بالقوه اصلاح سیستم قیمت‌گذاری خدمات پستی، تقویت صنعت خرده‌فروشی در ایالات متحده، به‌ویژه تقویت موقعیت فروشندگان و شرکت‌های کوچک است که پیش از این بر اثر قیمت‌گذاری ناعادلانه، امکان رقابت با فعالان تجارت الکترونیکی چین را نداشتند.

استدلر می‌گوید: «هزینه حمل، یک فاکتور تعیین‌کننده در تجارت میان چین و ایالات متحده است و با گسترش روزافزون تجارت الکترونیکی، اهمیت حمل و هزینه‌های آن، هر روز بیش‌تر از دیروز می‌شود.»

تغییراتی که پس از این توافق قرار است در ساختار تعرفه‌های سیستم پستی اعمال شود، برای شهروندان آمریکایی هم هزینه‌هایی را در پی خواهد داشت. دبیر کل UPU می‌گوید که نزدیک کردن کارمزد تحویل نامه‌های بین‌المللی به تعرفه حمل نامه‌های داخلی به این معناست که قیمت‌ها در مجموع افزایش پیدا خواهد کرد. خبرگان صنعت نیز پیش‌بینی می‌کنند که با انجام این تغییرات، دریافت‌کنندگان بسته‌ها و نامه‌های بین‌المللی در بیش‌تر نقاط جهان، هزینه بیش‌تری را خواهند پرداخت.

USPS چقدر از اصلاح تعرفه‌های پستی سود می‌برد؟

در شرایطی که نظام پستی آمریکا دچار یک زیان‌دهی فاحش است؛ اقدامات اخیر دولت ترامپ، در مورد اصلاح نظام تعرفه‌های پست بین‌المللی، مرهمی کوچک بر زخمی بزرگ است.

در ۹ ماهه اخیر، سرویس پستی ایالات متحده، شاهد زبانی حدود ۵/۸ میلیارد دلار بوده است. اصلی‌ترین دلیل این زیان‌دهی، کاهش حجم نامه‌های سنتی، هزینه اجتناب‌ناپذیر ناشی از تعهدات گذشته و البته موانع قانونی برای افزایش قیمت نامه‌رسانی داخلی است که اصلی‌ترین منبع درآمد این شرکت محسوب می‌شود.

در سال ۲۰۱۵، بر اساس گزارش بخش حسابرسی

تغییرات در راهند...

باقی ماندن ایالات متحده در اتحادیه جهانی پست، هر چند از یک تغییر زلزله آسا در تجارت الکترونیکی، در سطح جهان، جلوگیری کرد؛ اما، موجب تغییرات دیگری در اکوسیستم خدمات پستی خواهد شد.

ایالات متحده اولین کشوری خواهد بود که از این امکان بهره‌مند می‌شود. یکی از سخنگویان اتحادیه جهانی پست می‌گوید: «ایالات متحده باید تا ابتدای ماه مارس سال ۲۰۲۰، نرخ‌های مورد نظر خود برای حق ترمینال را جهت تأیید به اتحادیه جهانی پست

هنگامی که ۱۹۲ کشور عضو اتحادیه جهانی پست، در سومین اجلاس فوق‌العاده این اتحادیه، عاقبت بر سر الگوی جدید قیمت‌گذاری خدمات پست بین‌المللی توافق کردند، جهان در آستانه عصر تازه‌ای از تحولات خدمات پستی بین‌المللی قرار گرفت که در آن، کشورها می‌توانند حق ترمینال مرسولات پستی بین‌المللی خود را، به صورت مستقل تعیین نمایند.

پرونده جدال آمریکا و UPU
بر سر تعرفه‌ها

این آرامش موقتی است و با تغییرات پیش رو در نظام تعرفه پستی، جهان شاهد تحولات مهمی در تجارت الکترونیکی و مزیت رقابتی بازیگران حاضر در این صحنه خواهد بود.

کمتر از هزینه ارسال پستی در داخل آمریکا از یک نقطه به نقطه‌ای دیگر است. تغییرات اعمال شده در نرخ‌های جدید، اجازه می‌دهد تا حق ترمینال ابتدا به سطح ۷۰ درصد نرخ‌های پست داخلی افزایش یابد و با افزایش سالانه یک درصد، تا مرز ۸۰ درصد هزینه پست داخلی افزایش یابد. این البته بدان معنا است که فرستندگان مرسولات پستی بین‌المللی، همچنان می‌توانند بخش کوچکی از مزیت تعرفه‌ای خود را حفظ کنند؛ اما، این رقم، دیگر چنان کوچک خواهد بود که تاثیر چشمگیری بر مزیت رقابتی در بازار نمی‌گذارد.

شی فلیکس، مدیر برنامه پست جهانی استمپز دات کام می‌گوید: «به نظر من، رساندن نرخ حق ترمینال به ۱۰۰ درصد هزینه نامهرسانی داخلی، بهتر از نگه داشتن آن در سطح ۷۰ درصد بود؛ اما، باز هم این اصلاح، گام مهمی در جهت متوازن و منصفانه ساختن شرایط، بین حمل‌کنندگان داخلی و فرستندگان مرسولات بین‌المللی است که پیش از این از شرایط یک‌جانبه موجود در تعرفه‌های قبلی، بهره می‌بردند.»

علاوه بر ایالات متحده، هر کشور دیگری نیز می‌تواند از این مصوبه برای اصلاح حق ترمینال خود استفاده کند یا تا ژانویه ۲۰۲۱ که مطابق برنامه، الگوی جدید

ارائه نماید. این نرخ‌ها تا ماه آوریل مورد بررسی قرار گرفته و تایید خواهد شد و سپس به اطلاع همگان خواهد رسید تا از ماه جولای در شبکه پستی اعمال شود.»

مشکل و شکایتی که آمریکایی‌ها به‌عنوان دلیل و انگیزه اصلی خود برای ترک اتحادیه جهانی پست به آن استناد می‌کردند، حق ترمینال ارزان‌تری بود که در زمان وضع تعرفه‌ها، در دهه‌های ۱۹۶۰، برای کشورهای در حال توسعه در نظر گرفته شده بود. از آن زمان برخی کشورها و به‌طور مشخص چین، تغییرات بسیاری را به خود دیده‌اند؛ اما، امروزه، به لطف تعرفه‌ای که سال‌ها قبل تصویب شده، از یک مزیت ناعادلانه در تجارت الکترونیکی برخوردار شده‌اند؛ به طوری که برای بسته‌های زیر ۲ کیلوگرم، هزینه ارسال بسته پستی از چین به آمریکا، عملاً

تغییرات ایجاد شده در
رویکرد و سیاست حاکم
بر نرخ‌های مصوب اتحادیه
جهانی پست، قدرت و
برتری را از کشورهای
فرستنده مرسولات پستی
گرفته و به کشورهای
دریافت کننده این
مرسولات منتقل می نماید.

تعرفه پستی در اتحادیه جهانی پست مورد بازبینی قرار خواهد گرفت، صبر کند. تغییرات ایجاد شده در رویکرد و سیاست حاکم بر نرخ‌های مصوب اتحادیه جهانی پست، قدرت و برتری را از کشورهای فرستنده مرسولات پستی گرفته و به کشورهای دریافت کننده این مرسولات منتقل می نماید. این دقیقاً همان هدفی است که دولت ترامپ برای رسیدن به آن، اتحادیه جهانی پست را تهدید به ترک و قطع همکاری یک جانبه کرد.

یکی از سخنگویان اتحادیه جهانی پست معتقد است: «پیشنهاد مورد بررسی و مصوب در اتحادیه، قصد داشت تا به آشفتگی‌های اقتصادی ناشی از تفاوت غیرمنصفانه نرخ مرسولات پستی داخلی و بین‌المللی خاتمه دهد تا آن بخش از تجارت الکترونیکی که به شبکه پستی به عنوان ابزار اصلی توزیع کالاهای خود تکیه کرده است، در کشورهای مختلف شاهد رقابت منصفانه تری میان فروشندگان داخلی و بین‌المللی باشد.»

از آن جا که بخش بزرگی از کشورها برای اصلاح جدول تعرفه‌ها تا سال ۲۰۲۱ منتظر خواهند ماند، به نظر می رسد، لاقلاً برای مدت کوتاهی، آرامش دوباره به فضای صنعت پست بازگشته است؛ اما، این آرامش موقتی است و با تغییرات پیش رو در نظام تعرفه پستی، جهان شاهد تحولات مهمی در تجارت الکترونیکی و مزیت رقابتی بازیگران حاضر در این صحنه خواهد بود.

دسته از شهروندان آمریکایی که خارج از این کشور زندگی می‌کنند، تبعات اجتماعی و سیاسی بسیار مهمی داشته باشد.

در واقع، تهدید اتحادیه جهانی پست توسط دولت ترامپ، بهانه‌ای برای بررسی مجدد و یادآوری این نکته بود که زندگی اجتماعی و اقتصادی و سیاسی شهروندان آمریکایی، تا چه حد با صنعت پست درآمیخته است.

انجمن شهروندان آمریکایی مقیم خارج از کشور، در این یادداشت، به بررسی دلایل اختلاف ترامپ با UPU و اثراتی پرداخته است که نرسیدن به توافق با این اتحادیه می‌توانست بر زندگی شهروندان آمریکایی در خارج از این کشور بگذارد.

چرا UPU تسلیم شد؟

اتحادیه جهانی پست، به‌عنوان نهاد عامل سازمان ملل متحد که وظیفه برقراری هماهنگی و اتصال میان شبکه‌های پستی کشورهای گوناگون در سراسر جهان

بهای سرسختی!

اتحادیه جهانی پست، در واکنش به تهدید ایالات متحده مبنی بر ترک این شبکه در صورت برآورده نشدن خواسته‌هایش، به تغییراتی جدی در ساختار هزینه پستی بین‌المللی تن داد.

بیشتر صاحب‌نظران، هنگامی که ترامپ اتحادیه جهانی پست را تهدید به خروج آمریکا از شبکه بین‌المللی پستی تحت نظارت این اتحادیه کرد، به تحلیل و بررسی اثرات تجاری و اقتصادی این تصمیم پرداختند، اما واقعیت این است که این تصمیم می‌توانست برای شهروندان آمریکایی، به‌خصوص آن

پرونده جدال آمریکا و UPU
بر سر تعرفه‌ها

متحمل چه هزینه‌هایی شوند؟ این توافق (در مورد تغییر ساختار قیمت‌ها) با رای قاطع نمایندگان همه کشورهای حاضر در کنگره اضطراری اتحادیه جهانی پست، به تصویب رسید و تصویب آن، با شور و شغف مورد استقبال همه نمایندگان حاضر در کنگره قرار گرفت.

را بر عهده دارد، در واکنش به تهدید ایالات متحده مبنی بر ترک این شبکه در صورت برآورده نشدن خواسته‌هایش، به تغییراتی جدی در ساختار هزینه پستی بین‌المللی تن داد. هر چند پذیرش این درخواست از سوی اتحادیه جهانی پست، دولت ایالات متحده را از ترک کردن شبکه جهانی پستی منصرف ساخت، اما سوال این است که مصرف‌کنندگان خدمات پستی، در اثر این تصمیم، ممکن بود

پرونده جدال آمریکا و UPU
بر سر تعرفه‌ها

” هر چند خروج کامل ایالات متحده از اتحادیه جهانی پست، حتی در اوج این بحران، بسیار بعید به نظر می‌رسید، اما اگر چنین چیزی اتفاق می‌افتاد هزینه مبادله بسیار بزرگی به شرکت‌های فروشنده محصولات و همچنین مصرف‌کنندگان آمریکایی تحمیل می‌شد.

داشته باشد و در بستر این تبادلات، امکانات فراوانی برای توسعه تجارت و کاهش هزینه مبادله در مقیاس بین‌المللی ایجاد شود.

ترامپ چه می‌گوید؟

سال گذشته، دولت ترامپ اعلام کرد که قصد دارد از اتحادیه جهانی پست تا پاییز سال ۲۰۱۹ خارج شود، مگر این‌که تقاضاهای این دولت، در مورد اصلاح ساختار تعرفه خدمات پست بین‌الملل، مورد موافقت اتحادیه جهانی پست قرار بگیرد.

خیلی طبیعی است که بیشتر مردم، تاکنون، حتی نامی از اتحادیه جهانی پست نیز نشنیده باشند. اتحادیه جهانی پست، به عنوان سازمانی که تعیین‌کننده مقررات، استانداردها و تعرفه‌های نام‌رسانی در سطح جهان است، حتی اگر نقش و کارکرد آن از دید عموم مردم پوشیده باشد، در نظر متخصصان و فعالان صنعت پست، سازمانی موثر و خوشنام است که فعالیت آن سبب شده تا برای سال‌های طولانی، تبادلات پستی میان کشورها، با آسودگی و پیوستگی جریان

پرونده جدال آمریکا و UPU
بر سر تعرفه‌ها

متحده در مبادلات پستی جهانی، منجر به این تحلیل می‌شد که خروج کامل ایالات متحده از اتحادیه پست جهانی در عمل ناممکن است. به اعتقاد بیشتر خبرگان صنعت پست، حتی اگر چنین خروجی اتفاق می‌افتاد، دولت ایالات متحده از فردای روز خروج، برای رسیدن به یک توافق تازه با این سازمان وارد مذاکره و مشغول کار می‌شد. اتحادیه جهانی پست، بزرگتر از آن بود که ایالات متحده بتواند آن را نادیده بگیرد.

با اطلاع از این مجموعه ملاحظات و محدودیت‌ها، اتحادیه جهانی پست که معتقد بود راه حل مهار این بحران کاملاً در دسترس است، در ماه جون سال ۲۰۱۹ اعلام کرد که این نهاد در پایان سپتامبر، یک نشست فوق العاده برای

دولت ترامپ ادعا می‌کرد که ساختار فعلی تعرفه‌های پستی به گونه‌ای تنظیم شده است که موانع جدی و ناعادلانه‌ای در راه فعالیت شبکه پستی ایالات متحده و همچنین آن دسته از کسب و کارهایی ایجاد می‌کند که برای ارائه خدمات خود به شبکه پستی متکی هستند و آن‌ها را از توسعه فعالیت و ارتقای سودآوری باز می‌دارد.

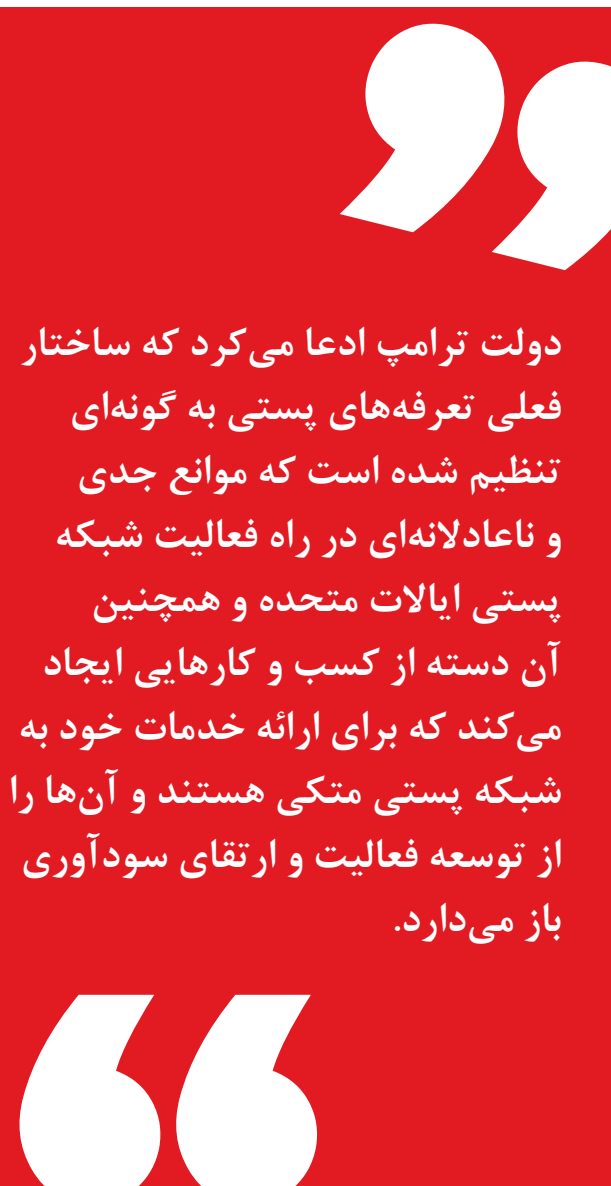
۱۹۲ عضو اتحادیه جهانی پست، به صورت دوره‌ای، برای تعیین یک پرداختی ثابت (در ساختار تعرفه خدمات پست بین‌المللی برای هر کشور) توافق می‌کنند که به عنوان «حق ترمینال» شناخته می‌شود.

حق ترمینال (Terminal Due) رقمی است که کشور ارسال‌کننده مسوله، باید به شبکه پستی کشور تحویل‌گیرنده، برای انجام خدمات پستی در کشور مقصد، بپردازد. تعرفه‌های حق ترمینال، برای چین، مصوب سال ۱۹۶۹ است و متناسب با شرایط آن زمان، چین را به عنوان یک کشور کمتر توسعه یافته در نظر گرفته و با ارفاق در این تعرفه‌ها، سبب شده است که شرکت‌های چینی فرستنده مسوله، به صورت نسبی یکی از کمترین هزینه‌ها را در ارسال مراسلات خود متحمل شوند.

اصلاح نشدن این تعرفه‌ها برای مدت طولانی، سبب شد تا شرکت‌های ارسال‌کننده بسته‌های پستی به ایالات متحده از یک صرفه جویی چشمگیر در هزینه‌ها برخوردار شوند و این امر زبانی حدود ۳۰۰ میلیون دلار در سال را به سرویس پستی آمریکا تحمیل می‌کرد.

اما مهمتر از زیان شبکه پستی آمریکا در این معامله، مساله رقابت‌پذیری در تحویل کالا به مشتری آمریکایی، میان چین و ایالات متحده بود. چنان که در بسیاری از موارد، بهای ارسال یک بسته از داخل خاک ایالات متحده به مصرف‌کننده آمریکایی، در عمل بیش از بهای تمام شده ارسال آن بسته از چین برای همان مصرف‌کننده بود.

حجم مبادلات تجاری که تحت تاثیر این خروج قرار می‌گرفت، به همراه نقش و جایگاه محوری ایالات

بازنگری در سیستم حق ترمینال برگزار خواهد کرد.

در همان زمان نیز انجمن شهروندان آمریکایی مقیم خارج کشور، این تصمیم را ستود و همه طرف‌ها را برای رسیدن به یک توافق مرضی طرفین و مورد اجماع، تشویق کرد؛ زیرا عملکرد کارآمد و بدون اصطکاک نظام پست بین‌المللی، علاوه بر اثرات اقتصادی عمده آن، برای شهروندان آمریکایی مقیم خارج از کشور، اثرات اجتماعی و سیاسی چشمگیری داشت. بخش قابل توجهی از ارتباطات این شهروندان با سرزمین مادری و همچنین اتصال این شهروندان با نظام تامین اجتماعی آمریکا و حتی مشارکت آنان در رای‌گیری‌های سیاسی، به کارکرد صحیح نظام پستی بین‌المللی وابسته است.

اگر توافق نمی‌شد ...

در صورتی که نشست فوق‌العاده ماه سپتامبر به یک توافق منجر نمی‌شد، ممکن بود ایالات متحده، با خروج یک‌جانبه از اتحادیه جهانی پست، نسبت به اعمال حق ترمینال (Terminal Due) مورد نظر خود بر روی مرسولات پستی بین‌المللی اقدام کند و این موضوع، علاوه بر پیامدهای تجاری جدی، عمیقاً حقوق شهروندی آمریکایی‌های خارج از کشور را نیز، تحت تاثیر قرار می‌داد. مختل شدن ارتباطات پستی بین‌المللی میان ایالات متحده و سایر کشورها، نه

فقط سیستم جمع‌آوری و شمارش آرای آمریکاییان خارج از کشور را تهدید می‌کرد، بلکه اداره درآمدهای داخلی (که مسئول جمع‌آوری مالیات بر درآمد در ایالات متحده است) نیز، برای ارتباط با شهروندان خارج از کشور به شکل عمیقی به نظام پستی وابسته است. با توجه به این که مقررات جدید مبارزه با فرار مالیاتی، به دولت اجازه می‌دهد که اعتبار پاسپورت شهروندانی را که بیش از ۵۰ هزار دلار بدهی مالیاتی معوق دارند، به حالت تعلیق درآورد، اختلال در ارتباط میان نظام مالیاتی و شهروندان آمریکایی مقیم خارج از کشور، دسترسی این شهروندان به بدیهی‌ترین حقوق شهروندی را در معرض مخاطره قرار می‌داد. با عبور از این بحران، صرف‌نظر از آن چه که پس از اصلاح تعرفه‌ها در صحنه تجارت بین‌المللی مبتنی بر خدمات پستی، اتفاق می‌افتد؛ شهروندان آمریکایی مقیم خارج از کشور، از خطرات و مشکلات بسیار بزرگی رها شدند.

تغییر به شیوه ترامپ ...

نویسنده تایم در این یادداشت می گوید که ریگان هم مانند ترامپ، خواهان تغییر در تعرفه خدمات پستی تغییر بود؛ اما چالش های سیاسی در جنگ سرد به او اجازه این ریسک را نداد. با این حال، بیش تر گروه های مرجع، از جمله اتاق بازرگانی آمریکا، از تصمیم ترامپ حمایت می کنند.

مشکل دولت ترامپ با وضعیت فعلی شبکه پست بین‌الملل، وضعیت تعرفه‌ها، به‌خصوص در بخش حق ترمینال بود. این تعرفه‌ها در دهه ۶۰ قرن میلادی گذشته تصویب شده‌اند.

جهانی پست، برای اصلاح نظام تعرفه‌ها، به‌ویژه در بخش حق ترمینال (Terminal Due)، علاوه بر نگرانی در مورد امور اجرایی شبکه پست و تأثیرات این تحول بر تجارت الکترونیکی امکان داشت که شهروندان آمریکایی، به‌ویژه ساکنان سایر کشورها، در معرض مخاطرات متنوعی قرار گیرند. مخاطراتی که از مسائل کوچکی همچون اختلال در روند انتقال نامه‌ها و بسته‌های شخصی شروع می‌شد و می‌توانست به مسائل جدی و بزرگی مثل اختلال در سیستم جمع‌آوری آرای شهروندان مقیم خارج از ایالات متحده، یا ایجاد مشکل در ارتباط این شهروندان با نظام مالیاتی ایالات متحده منجر شود.

دولت ایالات متحده، البته در طول این مدت مدعی بود که به صورت شبانه‌روزی تلاش می‌کند تا اگر بر خروج آمریکا از اتحادیه جهانی پست تصمیم گرفته شد؛ این انتقال به آرامی و بدون اثرات جانبی جدی بر زندگی شهروندان اتفاق افتد. سرویس پستی ایالات متحده اما، در گفتگو با سایر فعالان پستی و جامعه بین‌المللی صنعت پست، پیام‌های محتاطانه‌تری را مخابره می‌کرد. علاوه بر متخصصان صنعت پست، صاحب‌نظران و کارشناسان نظام رای‌گیری و جمع‌آوری مالیات برون مرزی نیز نسبت به امکان ایجاد یک سیستم جایگزین در

حالا که اصلاح نظام تعرفه‌های پستی بین‌الملل، آن قدر برای دولت ایالات متحده راضی‌کننده بود که این کشور را از ترک کردن اتحادیه جهانی پست منصرف سازد، می‌توان با خیالی آسوده‌تر به بررسی تبعاتی پرداخت که خروج آمریکا از این پیمان، می‌توانست در بر داشته باشد.

همچنین می‌توان مروری کرد بر اقداماتی که ایالات متحده و سایر کشورها در جهت کسب آمادگی برای این تحول احتمالی برنامه‌ریزی و یا اجرا کرده بودند. در اوج بحران مذاکره آمریکا با سایر اعضای اتحادیه

بسیاری از متخصصان اقتصادی و فعالان تولید و تجارت با رویکرد ترامپ در پافشاری بر لزوم اصلاح تعرفه‌های پستی موافق بودند. از جمله اتاق بازرگانی ایالات متحده از رویکرد دولت در این زمینه استقبال کرد.

کوتاه مدت، بدبین بودند؛ سیستمی که قادر باشد تا جای خالی دسترسی به شبکه پستی بین‌المللی را بگیرد، بدون این که به کاربران، هزینه غیرعادی تحمیل کند. هیچ سیستم پستی به طور قطع بی نقص نیست و ممکن است گاهی نامه‌ای گم شود یا به خاطر اشتباه در عملکرد تحویل، هدیه‌ای یک روز بعد از تولد، به دست گیرنده برسد؛ اما، در یک نگاه کلی به عملکرد سیستم پست بین‌المللی، شاهد یک نظم و هماهنگی حیرت‌انگیز هستیم که ارتباط آسان و ارزانی را بین تمام نقاط جهان ممکن ساخته است.

مشکل دولت ترامپ با وضعیت فعلی شبکه پست بین‌المللی، وضعیت تعرفه‌ها، به خصوص در بخش حق ترمینال بود. این تعرفه‌ها که در دهه ۶۰ قرن میلادی گذشته تصویب شده‌اند، براساس یک توافق عمومی، به نفع ایجاد دسترسی و ارتباط بیشتر برای کشورهای در حال توسعه و کمتر توسعه یافته وضع شدند و در نتیجه رقمی که این کشورها، باید برای دسترسی به شبکه پستی کشورهای صنعتی و توسعه یافته پرداخت می‌کردند، با تخفیف بسیار بزرگی، نسبت به تعرفه همین خدمات برای کشورهای صنعتی و توسعه یافته، تعیین شد.

این موضوع، در شرایط کنونی، از دو منظر محل اشکال است و تولید مشکلات فراوانی کرده است:

اول این که از سال ۱۹۶۰ تا امروز، وضعیت اقتصادی خیلی کشورها در جهان، به شدت تغییر کرده است؛ برای مثال، چین که در زمان تصویب این تعرفه‌ها یک کشور نسبتاً فقیر و در حال توسعه بود، امروز یک کشور صنعتی و توسعه یافته و دومین اقتصاد بزرگ جهان محسوب می‌شود.

دوم این که، نوع کارکرد صنعت پست و ماهیت مرسولات پستی، در طول چند دهه گذشته و به طور ویژه ده سال گذشته، به شدت تغییر کرده است؛ پست که

زمانی یک وسیله ارتباطی بود، امروزه بیش تر تبدیل به بستر و ابزاری برای دسترسی شده و نقش لجستیکی آن از نقش ارتباطی این صنعت کاملاً پیشی گرفته است.

بر اساس مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۴ به سفارش سرویس پستی ایالات متحده، در مورد تراز مالی روابط پستی کشورهای مختلف با یکدیگر صورت گرفته است؛ تخفیفی که شبکه‌های پستی در کشورهای توسعه یافته، بابت اندک بودن حق ترمینال، به سایر کشورها و به طور مشخص چین پرداخته‌اند؛ به رقمی در حدود ۱/۲ میلیارد دلار بالغ می‌شود. اگر در نظر بگیریم که بخش بزرگی از این تخفیف، نه به جابه‌جایی مدارک، بلکه به حمل بسته‌های پستی کوچک حاوی محصولات خریداری شده در چرخه تجارت الکترونیکی اختصاص یافته است، آن گاه می‌توان دریافت که بخش مهم سوبسید میلیارد دلاری شبکه پستی کشورهای صنعتی، در واقع به تولیدکنندگان و فروشندگان کشورهای کم‌تر توسعه یافته اهدا شده است.

بر این اساس، بسیاری از متخصصان اقتصادی و فعالان تولید و تجارت با رویکرد ترامپ در پافشاری بر لزوم اصلاح تعرفه‌های پستی موافق بودند. از جمله اتاق بازرگانی ایالات متحده از رویکرد دولت در این زمینه استقبال کرد. هر چند برخی از متخصصان صنعت پست، نگران بودند و هشدار می‌دادند که خروج کامل ایالات متحده از این سازمان می‌تواند برای سایر کشورها انگیزه و بهانه لازم برای خروج از اتحادیه و تعیین نرخ‌های پستی مستقل را فراهم کند. علاوه بر آن، پیش‌بینی می‌شد که گسترش روبه‌های مستقل در قیمت‌گذاری، موجب ایجاد یک هرج و مرج و ناپایداری جدی در شبکه بین‌المللی مرسولات پستی خواهد شد. طبیعی است که صاحبان مارکت پلیس‌های بزرگ آمریکایی، همچون آمازون، که به شکل وسیعی به تولیدکنندگان و فروشندگان چینی سرویس می‌دهند و با آن‌ها همکاری می‌کنند، از این تحول اصلاً خوشحال نباشند.

دونالد ترامپ، اولین رئیس‌جمهور آمریکا نیست که

به نقد این وضعیت پرداخته و خواهان تغییر آن شده است؛ این انتقادات را حدود ۴۰ سال پیش، یعنی در شرایطی که فقط حدود ۲۰ سال از وضع تعرفه‌ها گذشته بود و نقش پست نیز، هنوز هم چون امروز دچار تغییرات جدی نشده بود؛ رونالد ریگان، دیگر رئیس جمهور آمریکا بر زبان آورده و خواهان تغییر وضعیت تعرفه‌ها شده بود. اما کوچک بودن اثرات مثبت این تغییر در آن روزگار و همچنین، جدی تر بودن اثر ریسک ناپایداری شبکه پست بین الملل بر وضعیت آمریکایی‌های مقیم خارج از کشور در آن دوران، و البته وجود اولویت‌های جدی تری در سیاست خارجی آمریکا در دوران جنگ سرد، سبب شد تاریگان، هرگز همچون ترامپ، به سمت یک اقدام عملی جدی در این حوزه حرکت نکند.

به هر حال، امروز که آب‌ها از آسیاب افتاده و باقی ماندن ایالات متحده در اتحادیه جهانی پست قطعی شده است؛ می‌توان گفت که در کوتاه مدت، روند زندگی و کسب و کار در صنعت پست مانند گذشته خواهد بود؛ هر چند، باید منتظر تغییر نرخ‌ها در آینده نزدیک و اثرات آن بر کسب و کارهایی بود که برای ادامه حیات به خدمات پستی وابسته هستند.

سر باز بزنند؛ اما، یکی از سخن‌گویان کمیسیون اروپایی، به تایم گفت: «گرچه خروج آمریکا از اتحادیه بین‌المللی پست، جریان پستی میان اتحادیه اروپا و آمریکا را قطع نمی‌کند؛ اما، بر مساله رسیدگی گمرکی به محموله‌های پستی آمریکایی تاثیر جدی می‌گذاشت و همچنین ممکن بود برای بسیاری از اپراتورها و شبکه‌های پستی در سطح جهان، رسیدگی به محموله‌های پستی ارسالی از آمریکا، دیگر اولویت چندانی نداشته باشد.»

با این وصف، بنا به گفته دولت ایالات متحده و سرویس پست دولتی این کشور، پیمان‌های پستی موازی، به عنوان یک اقدام احتیاطی، با ۱۷ کشور دارای اولویت (که بیش از ۷۰ درصد آمریکاییان مقیم خارج از کشور در آن‌ها زندگی می‌کنند، منعقد شده یا در حال نهایی شدن است) اما، این بدان معناست که از هر ۴ آمریکایی مقیم خارج از کشور، یک نفر هم‌چنان در معرض خطر از دست دادن پوشش مناسب پستی قرار داشته است.

البته، چه در دوران ریگان و چه در دوران ترامپ، بعید بود که شرکای تجاری و استراتژیک ایالات متحده، همچون اتحادیه اروپا، از قبول مرسولات پستی آمریکا،

postenovin.ir

